

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **L. C.**
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 12. 2018 č. j. MSK 126061/2018, sp. zn. DSH/27030/2018/Fil, o dopravním přestupku

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne **19. 12. 2018 č. j. MSK 126061/2018, sp. zn. DSH/27030/2018/Fil** a rozhodnutí Městského úřadu Orlová ze dne 8. 8. 2018 č. j. OD/PŘ/679/2018/MRA **se zrušují** a věc se žalovanému vrací k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náklady řízení k rukám advokáta Mgr. Václava Voříška ve výši 9 800 Kč ve lhůtě do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 19. 12. 2018 č. j. MSK 126061/2018, sp. zn. DSH/27030/2018/Fil žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Orlová č. j. OD/PŘ/679/2018/MRA ze dne 8. 8. 2018. Uvedeným rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl žalobce uznán vinným tím, že dne 3. 5. 2018 kolem 12:31 hodin v Petřvaldě na ulici Ostravská, poblíž autobusové zastávky Březiny, ve směru jízdy na Ostravu, jako řidič osobního motorového vozidla BMW, RZ X, překročil nejvyšší dovolenou rychlost 50 km/h stanovenou zvláštním právním předpisem v obci o více než 20 km/h. Měřicím zařízením mu byla změřena rychlost 80 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h v jeho prospěch, jel rychlostí 77 km/h, tedy rychlostí o 27 km/h vyšší než byla dovolená rychlost jízdy. Tímto svým jednáním měl žalobce porušit ust. § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o silničním provozu“), čímž spáchal z nedbalosti přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu. Ve smyslu ust. § 125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním provozu mu správní orgán I. stupně uložil správní trest pokuty v částce 2 500 Kč. Současně mu byla uložena povinnost zaplatit náklady spojené s projednáním přestupku paušální částkou 1 000 Kč.
2. Žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného podal včasnou žalobu, ve které namítal, že dne 31. 7. 2017 podal námitku podjatosti, kterou vznesl vůči všem zaměstnancům správního orgánu, a to bez ohledu na jejich funkci a postavení v organizační struktuře uvedeného orgánu, a to včetně starosty, místostarosty a tajemníka úřadu. Poukázal přitom na to, že pokuty, o kterých úředníci rozhodují, jsou příjmem obecního rozpočtu, tedy *de facto* jejich zaměstnavatele, a lze tedy předpokládat, že správní orgán své úředníky motivuje různými odměnami k tomu, aby vydávali co nejvíce odsuzujících rozhodnutí. Žalobce rovněž poukázal na to, že „v rozpočtu obce je pevně plánovaná kapitola určující příjem obecního rozpočtu ze sankcí na budoucí rok, tedy se lze domnívat, že všichni jednotliví zaměstnanci jsou v rámci své disciplinární odpovědnosti v různé míře (odpovídající jejich funkci a postavení v hierarchické struktuře úřadu) pozitivně motivováni tento rozpočtový ukazatel naplnit anebo negativně motivováni při jeho nedosažení nebo brozbě jeho nedosažení. Tyto osoby tak velmi pravděpodobně mají zvláštní zájem na takovém výsledku řízení, který vede k co nejrychlejšímu výběru co nejvyšší sankce. Tato skutečnost byla zjištěna dnešního dne z vlastních zdrojů.“ O námitce podjatosti však nebylo nijak rozhodnuto - o námitce podjatosti mělo být rozhodnuto usnesením. Žalobce je toho názoru, že námitka podjatosti byla podána včas, resp. že správním orgánům se nepodařilo prokázat opak a jejich závěr o opožděnosti námitky podjatosti nebyl ani řádně odůvodněn. Žalobce také namítal, že i pokud by námitku podjatosti podal opožděně, není přípustné, aby se jejím meritem správní orgány nijak nezabývaly a důvody uvedené v námitce neprověřily. V tomto případě však byl žalobce o tom, že je jeho námitka posuzována jako opožděná, vyrozuměn až v rámci prvostupňového rozhodnutí. Navíc správní orgány důvody námitky podjatosti nijak neprověřovaly, a zůstaly toliko v rovině ničím nepodložených tvrzení, že namítaný systém odměňování úředníků neexistuje, aniž by o tom předložily jediný důkaz. Žalobce rovněž

poukázal na to, že správní orgán se ani nevypořádal s jeho důkazním návrhem, který byl obsažen v námitce podjatosti. Jedná se tedy o tzv. opomenutý důkaz, tedy o procesní vadu zcela zásadního rázu. Dále žalobce namítal, že nebylo prokázáno, že bylo změřeno jeho vozidlo. Snímek z měření je totiž natolik nekvalitní, že nelze přečíst registrační značku. Lze sice rozpoznat, že se jedná o vozidlo tov. zn. BMW, žalobce však není jedinou osobou, která jezdí v ČR vozidlem tov. zn. BMW. Z úředního záznamu či oznámení přestupku nelze usuzovat na to, jaké vozidlo bylo změřeno. Obdobně nelze tvrdit, že by bylo změřeno vozidlo žalobce na základě toho, že v záznamu o přestupku je uvedena registrační značka vozidla žalobce, když *„tento údaj do záznamu zadává obsluha obslužného software, a tedy má tento údaj stejnou důkazní hodnotu (tj. sám o sobě v podstatě nulovou) jako úřední záznam či oznámení přestupku“*. Žalobce uvedl, že při měření došlo k tzv. slip effectu. Důvodem je skutečnost, že měření bylo provedeno na vyšší než doporučenou vzdálenost a rovněž v rozporu s Návodem k obsluze pod nenulovým měřícím úhlem a rovněž v rozporu s Návodem k obsluze proto, že v prostoru měření se nacházejí překážky v měření (sloupy veřejného osvětlení). Žalobce také namítal, že v řízení nebylo prokázáno nad veškerou pochybnost, že by bylo změřeno právě vozidlo žalobce, neboť na snímku se ve stejném směru nachází též další vozidlo, které mohlo být změřeno. Poloha záměrného kříže na vozidlu BMW nic neproказuje, neboť poloha záměrného kříže nemusí odpovídat tomu, kam byl měřicí paprsek zaměřen v průběhu měření. Žalobce namítal, že výrok rozhodnutí prvního stupně je nepřezkoumatelný pro nesrozumitelnost, protože z něj není zřejmé, kde došlo k přestupku. Místo přestupku je totiž popsáno jako ulice Ostravská v obci Petřvald, ve směru na Ostravu, *„poblíž autobusové zastávky Březiny“*. K tomu žalobce namítá, že na dané ulici se nachází dvě autobusové zastávky nazvané Petřvald – Březiny. Výrok tedy není dostatečně určitý a jasný, ale naopak může snadno dojít k záměně, protože výrok připouští, že k přestupku došlo na dvou odlišných místech. Závěrem své žaloby vyjádřil žalobce nesouhlas svůj a jeho právního zástupce s vyvěšením jejich osobních údajů na celosvětovou komunikační síť internet Nejvyšším správním soudem.

3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 29. 3. 2019 popíral oprávněnost všech shora uvedených žalobních bodů.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 12. 2018 č. j. MSK 126061/2018, sp. zn. DSH/27030/2018/Fil, připojeného správního spisu žalovaného téže spisové značky, jakož i z připojeného správního spisu Městského úřadu Orlová, odbor dopravy sp. zn. MUOR S 7525/2018/OD a poté dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ustanovení § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ustanovením § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti:
 - z oznámení přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti sepsaného dne 3. 5. 2018, že dne 3. 5. 2018 v 12:31 hodin na ulici Ostravská u autobusové zastávky

Březiny, v Petřvaldu směrem na Ostravu žalobce překročil motorovým vozidlem BMW 730, RZ X, nejvyšší dovolenou rychlost v obci (50 km/h) o 27 km/h, kdy mu byla naměřena rychlost měřičem rychlosti MicroDigiCam 80 km/h, po odečtení odchylky 77 km/h. Toto oznámení přestupku žalobce odmítl vlastnoručně podepsat;

- z úředního záznamu ze dne 6. 5. 2018 vyhotoveného Policií České republiky, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, dopravní inspektorát Karviná, že obsahuje stejný popis přestupku, jak je shora uvedeno. V tomto úředním záznamu je uvedeno, že v době měření rychlosti a zastavení vozidla nebylo možné záměny s jiným vozidlem nebo záměny řidiče a to z důvodu neustálého vizuálního kontaktu vozidla hlídkou. K tomuto úřednímu záznamu je připojen záznam o přestupku - fotografický snímek č. 6514, který byl pořízen z měření rychlosti radarem MicroDigiCam, přičemž je na snímku rozpoznatelné vozidlo tmavé barvy tov. zn. BMW, registrační značka je zcela nečitelná;
- z ověřovacího listu č. 8012-OL-70520-17 silničního laserového rychloměru MicroDigiCam LTI, že bylo ověření tohoto měřidla provedeno dne 6. 12. 2017 a jeho platnost byla stanovena do 5. 12. 2018;
- dne 31. 5. 2018 vydal správní orgán I. stupně příkaz o přestupku žalobce a proti tomuto příkazu podal zmocněnec žalobce – společnost FLEET Control, s.r.o. odpor datovaný dnem 15. 6. 2018, ve kterém uvedl, že žádá o sdělení jmen všech oprávněných úředních osob ve věci za účelem posouzení případného vznesení námítky podjatosti. K tomuto odporu je přiložena nepodepsaná plná moc ze dne 15. 6. 2018, ve které je uvedeno, že žalobce zmocňuje společnost FLEET Control, s.r.o. k zastupování ho ve správním řízení o spáchání přestupku vedeného pod sp. zn. OD/PŘ/679/2018/MRA. Usnesením ze dne 27. 6. 2018 byl zmocněnec žalobce správním orgánem I. stupně vyzván, nechť odstraní vady plné moci. Následně byly předmětné vady plné moci zmocněncem žalobce odstraněny;
- z předvolání k ústnímu jednání o přestupku v přestupkové věci po podaném odporu proti vydanému rozhodnutí o příkazu č. j. OD/PŘ/679/2018/MRA ze dne 10. 7. 2018, že správní orgán I. stupně předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 1. 8. 2018 v 9:30 hodin;
- z přípisu zmocněnce žalobce ze dne 31. 7. 2018, že tímto přípisem byla vznesena námítka podjatosti vůči všem zaměstnancům Městského úřadu Orlová, a to včetně starosty, místostarosty a tajemníka úřadu. Důvodem námítky podjatosti bylo to, že pokuty, o kterých rozhodují úředníci v rámci správního řízení, jsou příjmem obecního rozpočtu, tedy rozpočtu jejich zaměstnavatele. Dle zmocněnce žalobce je v rozpočtu obce pevně plánovaná kapitola určující příjem obecního rozpočtu ze sankcí. Zaměstnanci jsou proto pozitivně motivováni rozpočtový ukazatel naplnit, a mají proto zájem na výsledku řízení, který povede k co nejrychlejšímu výběru co nejvyšší sankce;

- z protokolu o ústním jednání o přestupku ze dne 1. 8. 2018, že se k tomuto jednání nedostavil žalobce ani jeho zmocněnec;
- dne 8. 8. 2018 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o přestupku žalobce.

6. Součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je blanketní odvolání ze dne 10. 8. 2018 podané zmocněncem žalobce, výzva správního orgánu I. stupně ze dne 20. 8. 2018, jímž byla zmocněnci žalobce stanovena lhůta pěti pracovních dní k doplnění podaného odvolání. Ve správním spise žalovaného je založeno doplněné odvolání zmocněnce žalobce dne 21. 9. 2018. Následně žalovaný rozhodl o odvolání žalobce žalobou napadeným rozhodnutím.
7. Krajský soud se prvně zabýval námitkou žalobce, zda bylo prokázáno, že bylo změřeno právě jeho vozidlo. Žalobce uváděl, že snímek z měření je natolik nekvalitní, že nelze přečíst registrační značku. Lze sice rozpoznat, že se jedná o vozidlo tov. zn. BMW, žalobce však není jedinou osobou, která jezdí v ČR vozidlem tov. zn. BMW. Z úředního záznamu či oznámení přestupku nelze usuzovat na to, jaké vozidlo bylo změřeno. K této žalobní námitce odkázal žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 8. 2016 č. j. 6 As 144/2016-36.
8. Podle ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, *nevyplyvá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.*
9. Podle názoru krajského soudu správní orgány nezjistily skutkový stav tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti. Ze snímku z měřicího zařízení č. 6514 – záznamu o přestupku je zřejmé pouze to, že se jedná o osobní automobil tmavé barvy tov. zn. BMW, který má rozsvícená přední světla, což ani sám žalobce nepopírá, přičemž bližší identifikace vozidla z tohoto snímku není možná. Registrační značka je zcela nečitelná, ze snímku zachycujícího celé motorové vozidlo ani z výseče detailu registrační značky nelze rozeznat jediný znak uvedený na registrační značce, přičemž ke stejnému závěru dospěl i žalovaný, když na str. 4 žalobou napadeného rozhodnutí uvádí, že „*SPZ vozidla na fotografii záznamu přestupku je nečitelná*“, ale spokojil se s tím, že registrační značka je uvedena pod předmětnou fotografií. Krajský soud musí dát za pravdu žalobci, že z úředního záznamu či oznámení přestupku nelze usuzovat na to, jaké vozidlo bylo změřeno a nelze je použít jako rozhodující důkaz. Obdobně lze tento závěr vztáhnout i na předmětný záznam o přestupku, když z celého správního spisu nevyplyvá, kým a kdy byla registrační značka X do tohoto záznamu zaznamenána a jak byla rozpoznána, když jak bylo uvedeno výše, je na snímku z měřicího zařízení zcela nečitelná. Žalobce přílehavě odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 8. 2016 č. j. 6 As 144/2016-36, ve kterém se mj. uvádí, že „*podle judikatury Nejvyššího správního soudu totiž nelze úřední záznam či oznámení o přestupku použít jako rozhodující důkaz. V rozsudku ze dne 22. ledna 2009, č. j. 1 As 96/2008 - 115, Nejvyšší správní soud vysvětlil, že i pro správní orgán rozhodující v přestupkovém řízení platí, že obsahem úředního záznamu je jen jakási předběžná informace o věci, která slouží správnímu orgánu ke zvážení dalšího postupu. Ačkoliv tedy správní orgán*

může při svém rozhodování vzít informace obsažené v úředním záznamu či oznámení o přestupku do úvahy pro jisté podpůrné dokreslení situace, jako rozhodující důkazy tyto dokumenty nemohou ze své povahy postačovat (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. ledna 2009, č. j. 1 As 96/2008 - 115, č. 1856/2009 Sb. NSS; ze dne 22. května 2013, č. j. 6 As 22/2013 - 27, bod 11; ze dne 24. července 2014, č. j. 10 As 108/2014 - 25, bod 11; ze dne 26. ledna 2015, č. j. 8 As 109/2014 - 70, bod 30). Úřední záznam totiž sám o sobě, zvláště za situace důkazní nouze, nemůže obstát (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. března 2011, č. j. 7 As 18/2011 - 54), neboť se jedná o jednostranný úkon správního orgánu nemající charakter veřejné listiny, která by potvrzovala pravdivost toho, co je v ní osvědčeno nebo potvrzeno (nálezn Ústavního soudu ze dne 11. března 2004, sp. zn. II. ÚS 788/02, N 38/32 SbNU 373)“. V nyní projednávaném případě byly úřední záznam sepsaný zasahujícím policistou, oznámení přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti, které žalobce odmítl podepsat a údaj registrační značky zaznamenaný v záznamu o přestupku, i když registrační značka na snímku z měřicího zařízení je zcela nečitelná, použity jako rozhodující a jediné důkazy, přičemž použití těchto dokumentů a údaje jako rozhodujících důkazů za situace důkazní nouze je nepřipustné (přiměřeně již citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 8. 2016 č. j. 6 As 144/2016-36). Krajský soud také uvádí, že ve správním spise není založeno osvědčení či certifikát opravňující zasahujícího policistu k ovládání měřiče rychlosti MicroDigiCam LTI.

10. V dalším řízení bude správní orgán muset postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Aniž by zdejší soud předjímal postup správního orgánu, lze k informacím v daném úředním záznamu a údaji registrační značky, který byl zaznamenan v záznamu o přestupku vyslechnout zasahující policisty jako svědky. V případě výslechu svědků je totiž oproti dokazování (toliko) úředním záznamem učiněno zadost požadavkům zásady bezprostřednosti i procesním právům žalobce (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 9. 2010, č. j. 1 As 34/2010-73).
11. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud proto žalobu žalobce shledal jako důvodnou a napadené rozhodnutí žalovaného i správního orgánu I. stupně v souladu s ust. § 78 odst. 1 a 3 s.ř.s. pro vady řízení zrušil a věc žalovanému podle odst. 4 téhož ustanovení vrátil k dalšímu řízení. Soud rozhodl bez jednání se souhlasem účastníků řízení podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. Jelikož obě rozhodnutí byla zrušena pro výše uvedenou vadu řízení, nezabýval se krajský soud dalšími žalobními námitkami žalobce.
12. V souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. zavázal krajský soud žalovaného k náhradě nákladů řízení žalobci představující náklady právního zastoupení žalobce advokátem v rozsahu dvou úkonů právní pomoci po 3 100 Kč a dvou režijních paušálů po 300 Kč podle ust. § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) a § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., což činí celkem 6 800 Kč. S připočtením soudního poplatku ve výši 3 000 Kč za podanou žalobu činí pak celková náhrada nákladů 9 800 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 24. března 2020

JUDr. Petr Indráček
samosoudce